

Sygnatura akt II K 679/20

7.

8.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2022 r.

9.Sąd Rejonowy w Trzebnicy II Wydział Karny

10.w składzie:

Przewodniczący: SSR Paulina Krzemińska

Protokolant: Adam Ziętek

11.po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lipca 2022 r. w T.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. -----

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

12.A. G. syna L. i S. z domu K.

13.urodzonego (...) we W.

14.oskarżonego o to, że:

16.I. w dniu 18 kwietnia 2020 roku w miejscowości P. naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P. poprzez pryśnięcie mu w twarz gazem obezwładniającym a następnie pokazał mu ukrytą wcześniej pod koszulką broń palną, co pokrzywdzony odebrał jako groźbę pozbawienia życia, a samo zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonego realną obawę, że groźba może zostać spełniona,

17.tj. o czyn z art. 160 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

(...).II. w dniu 18 kwietnia 2020 roku w miejscowości P. groził pozbawieniem życia poprzez pokazywanie broni palnej, a następnie naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P., D. P. i M. L. (1) poprzez celowanie bezpośrednio w ich kierunku bronią palną, która w następstwie nieprawidłowego zabezpieczenia wystrzeliła,

20.tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego A. G. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 160 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

II. uniewinnia oskarżonego A. G. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 190 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca A. G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/4/20/B poz.1-6 (k.108 akta sprawy) oraz nr II/31/20/P poz. 1 (k. 113a akt sprawy);

IV. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 697/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. G.	1.w dniu 18 kwietnia 2020 r. w miejscowości P. naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P. poprzez pryśnięcie mu w twarz gazem obezwładniającym a następnie pokazał mu	

		ukrytą wcześniej pod koszulką broń palną, co pokrzywdzony odebrał jako groźbę pozbawienia życia, a samo zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonego realną obawę, że groźba może zostać spełniona – art. 160 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
2. w dniu 18 kwietnia 2020 r. w miejscowości P. groził pozbawieniem życia poprzez pokazywanie broni palnej, a następnie naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P., D. P. i M. L. (1) poprzez celowanie bezpośrednio w ich kierunku bronią palną, która w następstwie nieprawidłowego zabezpieczenia wystrzeliła - art. 190 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Nabycie na własność mieszkania i zamieszkanie w marcu 2020 r. przez A. G. w P.. Spacerowanie przez A. G. po miejscowości i okolicy celem zapoznania się z nowym miejscem zamieszkania. Poinformowanie W. K. w dniu 13 kwietnia 2020 r. przez sąsiada, że przez jego nieogrodzoną	1. wyjaśnienia A. G.	94-95, 99,260-262	

nieruchomość przechodził
nieznany mężczyzna.
Udanie się przez W. K.
samochodem osobowym
w kierunku swojej
nieruchomości i spotkanie
A. G.. Zajechanie drogi
A. G. przez W. K.,
agresywne zachowanie
wobec napotkanego
mężczyzny, wyzywanie go,
w tym wulgarne, groźenie
uszkodzeniem ciała i
pozbawieniem życia oraz
oskarżanie go o kradzież.
Podjęcie ucieczki przez
A. G. przed agresorem.
Zajeżdżanie samochodem
przez W. K. drogi
powrotnej do domu A. G..
Skuteczna ucieczka A. G..

Telefoniczne
poinformowanie w dniu
13 kwietnia 2020 r.
I. P. przez sąsiada o
przechodzeniu nieznanego
mężczyzny w sąsiedztwie
wynajmowanych przez I.
P. hal magazynowych na
działce (...) przy ul. (...)
w P. oraz o ucieczce tego
mężczyzny przed W. K..

Włamanie i kradzież części
samochodowych w 2019
r. z hali magazynowej
D. i I. P. przez
niewykrytych sprawców,
umorzenie dochodzenia w
tej sprawie.

Przejrzenie monitoringu
przy halach
magazynowych przez braci
I. i D. P. i ujawnienie
na nagraniach nieznanego
im mężczyzny - A. G.,
przemierzającego się w
okolicach hali w dniu 13

kwietnia 2020 r. Okazanie nagrania przez bratanków - I. i D. P., G. P..

Udanie się na spacer po P. i okolicy przez A. G. w dniu 18 kwietnia 2020 r. Zasłonięcie twarzy przez A. G. niebieską chustą z uwagi na obowiązek zasłaniania ust i nosa w związku z pandemią C. – (...). Zauważenie i rozpoznanie przez G. P. mężczyzny z nagrania przechodzącego w okolicach domu I. P. w P. i telefoniczne poinformowanie o tym bratanków.

Skontaktowanie się telefoniczne przez mężczyzn z W. K. celem rozpoznania mężczyzny widzianego w dniu 13 kwietnia 2020 r. Śledzenie A. G. przez G. P. przemieszczającego się za nim samochodem, nadjechanie samochodem przez W. K. i rowerem przez I. P.. Obserwowanie A. G. przez wskazanych mężczyzn i przemieszczanie się za nim. Potwierdzenie przez W. K., że jest to ten sam mężczyzna, który kilka dni wcześniej przechodził przez jego posesję.

Udanie się na rowerze przez I. P. w kierunku A. G. idącego chodnikiem i słowne zaczepienie mężczyzny przy ul. (...) na wysokości nr 45. Wypytywanie go kim jest i dlaczego chodził koło posesji jego i brata.

Wymiana zdań między mężczyznami. Domaganie się przez I. P., aby A. G. odkrył twarz. Wyciągnięcie ręki i podjęcie próby ściągnięcia chusty z twarzy A. G. przez I. P.. Wydobywanie przez A. G. gazu łzawiącego z prawej kieszeni spodni i użycie go poprzez skierowanie strumienia gazu w kierunku I. P.. Posiadanie przez I. P. założonych na twarzy okularów przeciwsłonecznych.

Zauważenie przez I. P. w chwili sięgania do kieszeni i podniesienia bluzy w celu wyciągnięcia gazu przez A. G., że ma on przy pasie pod bluzą kaburę z bronią. Podjęcie przez A. G. ucieczki, bezpośrednio po użyciu gazu, w kierunku ul. (...). Pozostawienie roweru na miejscu zdarzenia przez I. P. i pobiegnięcie za oddalającym się mężczyzną.

Brak odczuwania przez I. P. jakichkolwiek dolegliwości po użyciu gazu. Brak jakichkolwiek śladów na ciele I. P. po użyciu gazu. Uznanie przez I. P., że broń, którą widział u mężczyzny, nie jest prawdziwą bronią palną.

Brak narażenia I. P. przez A. G. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez użycie gazu.

2. zeznania I. P.	46-47,222v,223		
3. zeznania D. P.	22, 220v,221		
4. zeznania M. L. (1)	60,223v		
5. zeznania W. P.	31		
6. zeznania A. P. (1)	35-36,		
7. zeznania G. P.	40, 284,284v		
8. zeznania P. K.	79-80 (231v), 266-266v		
9. zeznania W. K.	288, 288v		
10. opinia sądowo – lekarska z dnia 6.02.2022 r.	296-298		
11. nagrania monitoringu na płycie CD-R	227		
2. Udanie się w kierunku uciekającego A. G. i biegnącego za nim I. P., jadących samochodami G. P. i W. K.. Podjęcie przez kierowców próby odcięcia drogi ucieczki mężczyźnie. Telefoniczne poinformowanie przez I. P. brata i kolegi M. L. (2) o uciekającym A. G.. Dołączenie się do pościgu za oddalającym się pieszo A. G., D. P. i M. L. (2) poruszających się na motocyklach typu (...). Problem ze znalezieniem przez A. G. drogi ucieczki z uwagi na pościg za nim kilku osób. Wydobyte przez	1. wyjaśnienia A. G.	95-97, 260-262v	

uciekającego A. G. broni palnej z kabury w obawie o własne bezpieczeństwo. Trzymanie przez A. G. broni palnej w prawej ręce wylotem lufy w kierunku ziemi. Zauważenie przez I. P., D. P. i M. L. (2) broni w ręku A. G. i uznanie przez mężczyzn, że jest to atrapa broni. Kontynuowanie pościgu za oddalającym się A. G. przez wymienionych mężczyzn. Krzyczenie przez mężczyzn do A. G. i żądanie, aby się zatrzymał. Wbiegnięcie przez A. G. na posesję przy ul. (...) w P.. Wjechanie na posesję na motocyklach przez D. P. i M. L. (2). D. przez A. G. do ogrodzenia i żywopłotu przecinającego drogę ucieczki. Podjechanie za nim D. P., uniesienie motocykla, uderzenie uniesionym przednim kołem A. G. i powalenie go na ziemię. Dojechanie na miejsce zdarzenia przez M. L. (2) i dobiegnięcie I. P.. Kopanie i uderzanie pięściami po głowie i tułowi leżącego A. G. przez mężczyzn. Odebranie broni A. G. przez jednego z mężczyzn i oddanie strzału. Zwrócenie się przez jednego z mężczyzn do A. G., że powiedział Policji, iż to on strzelał i będzie miał „przejebane”. Wezwanie na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy policji. Ponowne kopanie leżącego A. G. przez mężczyzn i użycie wobec

niego przez I. P. zabranego mu gazu.

Przyjazd na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy policji z patrolu prewencji w osobach A. P. (1) i W. P.. Zatrzymanie A. G. przez funkcjonariuszy KPP T. o godz. 17.20 w P. przy ul. (...) przez A. G. poleceń wydawanych przez funkcjonariuszy Policji. Założenie kajdanek na ręce A. G.. Ujawnienie leżącej na ziemi broni palnej - pistoletu G. (...). Okrycie trzęsącego się A. G. kocem przez funkcjonariusza Policji. Posiadanie przez A. G. widocznych śladów krwi i pobicia na twarzy. Zaproponowanie przez Policjantów wezwania karetki pogotowia. Odmowa przez A. G. skorzystania z pomocy medycznej. Brak jakichkolwiek śladów i obrażeń ciała u pozostałych mężczyzn biorących udział w zdarzeniu.

Przybycie na miejsce zdarzenia grupy operacyjno – procesowej i dokonanie oględzin miejsca zdarzenia, zabezpieczenie broni palnej i innych przedmiotów należących do A. G. znajdujących się na miejscu zdarzenia. Oddalenie się z miejsca zdarzenia przez I. P., D. P. i M. L. (1) w trakcie czynności policyjnych. Brak wykonywania przez

mężczyzn poleceń
technika kryminalistyki.

Pobranie i zabezpieczenie śladów (...) z obu dłoni od każdego uczestnika zdarzenia przez technika kryminalistyki. Umycie rąk przed pobraniem śladów przez I. P., D. P. i M. L. (1). Nieprawidłowe pobieranie śladów przez technika kryminalistyki poprzez kilkukrotne przejechanie aplikatorem po dłoni.

Dokonanie przeszukania w miejscu zamieszkania A. G. przez funkcjonariuszy policji i dobrowolne wydanie przez A. G. posiadanej broni i amunicji, a także dokumentacji dotyczącej broni.

Zatrzymanie od M. L. (1) koszulki koloru granatowego w dniu 18 kwietnia 2020 r. o godz. 21.50.

Zatrzymanie od D. P. koszulki koloru czarnego w dniu 18 kwietnia 2020 r. o godz. 22.00.

Zatrzymanie od I. P. koszulki koloru czarnego w dniu 18 kwietnia 2020 r. o godz. 22.30.

Zbadanie stanu trzeźwości A. G. przez funkcjonariuszy KPP T. w szpitalu w T. o godz. 22.08 z wynikiem 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zbadanie stanu trzeźwości I. P. przez funkcjonariusza KPP T. o godz. 22.30 z wynikiem 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zbadanie stanu trzeźwości M. L. (1) przez funkcjonariusza KPP T. o godz. 22.47 z wynikiem 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zatrzymanie w dniu 24 kwietnia 2020 r. we W. od A. S. pistoletu z amunicją należącego do A. G..

Zatrzymany pistolet bojowy G. model (...) stanowi broń palną. Brak możliwości nieprawidłowego zabezpieczenia i wystrzelenia pistoletu G. model (...). Posiadanie trzech zabezpieczeń przez wskazany pistolet: bezpiecznik – zabezpieczenie zewnętrzne tzw. spustowe, zabezpieczenie pierwsze wewnętrzne tzw. igliczne od przodu iglicy i zabezpieczenie drugie wewnętrzne tzw. igliczne – napinanie sprężyny iglicy dokonuje się przez końcowe, ściąganie języka spustowego. Brak ujawnienia w trakcie doświadczalnych prób strzelaniem wadliwego lub nieprawidłowego działania potrójnego zabezpieczenia pistoletu przed przypadkowym oddaniem strzału.

2. zeznania I. P.	47-48,222-223v	
3.zeznania D. P.	22,220v-222	
4.zeznania M. L. (1)	60-61, 223v-224v	
5.zeznania W. P.	30-31, 283v	
6.zeznania A. P. (1)	36, 262v-263	
7.zeznania G. P.	40-41, 284-284v	
8.zeznania M. L. (3)	73v-74, 265v-266	
9. zeznania W. K.	288-289	
10. zeznania P. K.	266	
11. zeznania R. S.	273-273v	
12. zeznania J. D.	273v-275	
13.protokół zatrzymania osoby	3-3v	
14. protokoły badania stanu trzeźwości	5-5v, 51-52, 68-69	
15.protokół oględzin miejsca	8-11	
16.protokół przeszukania	12-18	
17.protokoły zatrzymania rzeczy	26-28, 53-57, 65-67, 102-106	
18.dokumentacja zdjęciowa	168-183	

(...).protokół oględzin rzeczy – zapisu monitoringu	185-186v		
20.protokoły z zabezpieczenia śladów (...) z 18.04.2020 r.	234-245		
21. opinia z przeprowadzonych badań chemicznych	148-159v		
22.opinia z zakresu badań broni i balistyki	309-323		
23.ustna opinia uzupełniająca biegłych W. D. i Ł. M.	237v-238		
3.Brak uprzedniej karalności A. G. Posiadanie przez A. G. od kilku lat pozwolenia na broń palną w celu sportowym w ilości 5 sztuk. Pozostawanie przez A. G. członkiem Klubu (...) w T.. Posiadanie przez A. P. (2) (...) Związku (...). A. G. jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest zatrudniony na stanowisku monter instalacji fotowoltaicznych.	1.dane o karalności	253	
2.wyjaśnienia A. G.	260		
3.kopia dokumentacji dot. posiadania broni palnej	(...)		

2.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. G.	1.w dniu 18 kwietnia 2020 r. w miejscowości P. naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P. poprzez pryśnięcie mu w twarz gazem obezwładniającym a następnie pokazał mu ukrytą wcześniej pod koszulką broń palną, co pokrzywdzony odebrał jako groźbę pozbawienia życia, a samo zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonego realną obawę, że groźba może zostać spełniona – art. 160 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	
2. w dniu 18 kwietnia 2020 r. w miejscowości P. groził pozbawieniem życia poprzez pokazywanie broni palnej, a następnie naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P., D. P. i M. L. (1) poprzez celowanie bezpośrednio w ich kierunku bronią palną, która w następstwie nieprawidłowego zabezpieczenia wystrzeliła			

- art. 190 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. nie udowodniono, aby A. G. poprzez prysnięcie gazem I. P. naraził go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a także aby groził mu pozbawieniem życia przy użyciu broni palnej, a także, aby I. P. obawiał się, że groźba zostanie spełniona	1. wyjaśnienia A. G.	94-95, 99,260-262	
2. opinia sądowo – lekarska biegłego M. B.	296-298		
3. zeznania I. P.	46-47,222v,223		
2.nie udowodniono, aby A. G. groził przy użyciu broni palnej i naraził na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu I. P., D. P. i M. L. (1) poprzez celowanie bezpośrednio w ich kierunku bronią palną, która w następstwie nieprawidłowego zabezpieczenia wystrzeliła	1. wyjaśnienia A. G.	95-97, 260-262v	
2. opinia z zakresu badań broni i balistyki	309-323		
2. OCena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	1.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił jako wiarygodne. Oskarżony na każdym etapie postępowania konsekwentnie, logicznie i spójnie opisywał przebieg krytycznych zdarzeń, przekonywująco tłumaczył swoje reakcje i zachowania. Wyjaśnienia oskarżonego są spójne z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, znalazły potwierdzenie w uzyskanej przez Sąd opinii biegłego medyka sądowego, zostały potwierdzone przez wiarygodnych świadków, w tym naoczego świadka zdarzenia P. K., a częściowo nawet przez pokrzywdzonego I. P..</p>	
2.	<p>Zeznania uznane za prawdziwe w ograniczonym zakresie – zgodnym z ustalonym stanem faktycznym, a mianowicie co do okoliczności, czasu i miejsca, a także powodów zaczepienia oskarżonego przez I. P., samego faktu użycia gazu, jak też w części, w której świadek wskazał na brak śladów i dolegliwości związanych z użytym gazem.</p>		

3.	Zeznania ocenione jako prawdziwe w części korespondującej z innym wiarygodnym materiałem dowodowym – co do powodów i okoliczności obserwowania oskarżonego przez pozostałych uczestników zdarzenia czy faktu użycia gazu.	
4.	Zeznania wykorzystane w części dotyczącej relacji braci P. co do zaobserwowanego zachowania oskarżonego przed 18 kwietnia 2020 r. oraz okoliczności uzyskania informacji na temat zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2020 r. z udziałem I. P.. Zeznania zgodne z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych.	
5.	Zeznania uznane za wartościowe w zakresie zgodnym z poczynionymi przez Sąd ustaleniami – odnośnie faktu użycia gazu i relacji pokrzywdzonego na temat skutków tego zdarzenia.	
6.	Zeznania świadka wykorzystane w zakresie relacji pokrzywdzonych na temat zachowania oskarżonego w dniach poprzedzających zdarzenie oraz informacji uzyskanych od I. P. co do braku jakichkolwiek dolegliwości na skutek użytego wobec niego gazu,	

	<p>jak i braku widocznych śladów u pokrzywdzonego. Zeznania spójne z zeznaniami drugiego funkcjonariusza Policji.</p>	
7.	<p>Zeznania świadka częściowo wiarygodne – w zakresie zgodnym z innymi wiarygodnymi dowodami. Świadek przede wszystkim miarodajnie opisał zdarzenia poprzedzające krytyczne wydarzenia z dnia 18 kwietnia 2020 r. oraz wskazał osoby biorące udział w zdarzeniu. Potwierdził też fakt użycia gazu przez oskarżonego.</p>	
8.	<p>Zeznania w pełni wiarygodne. Naoczny świadek zdarzenia dość precyzyjnie opisał zachowanie uczestników zdarzenia. Jego zeznania znajdują potwierdzenie w innych prawdziwych dowodach, w tym nagraniu ze zdarzenia.</p>	
9.	<p>Zeznania wykorzystane w niewielkim zakresie korespondującym z innymi wiarygodnymi dowodami, a zwłaszcza w zakresie zdarzeń przed dniem 18 kwietnia 2020 r. oraz co do kwestii bezspornych.</p>	
10.	<p>Opinia pełna, jasna i rzetelna. Wnioski opinii korespondują z zeznaniami świadków, którzy wskazywali, że gaz nie wywołał żadnych</p>	

	dolegliwości u I. P. i nie pozostawił żadnych śladów.	
11.	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności nagrania.	
2.	1.	Wyjaśnienia szczere, spójne, konsekwentne. Znajdują potwierdzenie w wiarygodnym materiale dowodowym, w tym zeznaniach funkcjonariuszy policji i innych wiarygodnych świadków, dokumentacji zdjęciowej, nagraniach z monitoringu czy opiniach biegłych specjalistów, a częściowo również w zeznaniach pokrzywdzonych – w części, w jakiej Sąd dał im wiarę.
2.	Zeznania świadka uznane za prawdziwe tylko w niewielkiej części zgodnej z wyjaśnieniami oskarżonego i ustalonym stanem faktycznym.	
3.	Zeznania świadka wykorzystane w niewielkim zakresie, w jakim korespondowały z innym wartościowym materiałem dowodowym.	
4.	Zeznania pokrzywdzonego uznane za miarodajne tylko w części, w której były zbieżne ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie innego wiarygodnego materiału	

	dowodowego. M. L. (1) podobnie jak pozostali pokrzywdzeni zeznawał wiarygodnie jedynie w kwestiach bezspornych, co do miejsca, czasu zdarzenia czy jego uczestników.	
5.	Zeznania funkcjonariusza wiarygodne, logiczne i wykorzystane w zakresie sytuacji zastanej na miejscu zdarzenia.	
6.	Zeznania miarodajne i spójne, korespondują z zeznaniami drugiego funkcjonariusza.	
7.	Zeznania tylko częściowo wiarygodne i wykorzystane w zakresie zgodnym z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.	
8.	Zeznania co do zasady wiarygodne, wykorzystane do ustalenia miejsca zdarzenia i sytuacji po zdarzeniu, kiedy to świadek przybył na swoją posesję.	
9.	Zeznania ocenione jako prawdziwe tylko w niewielkiej części spójnej z ustalonym stanem faktycznym i pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.	
10.	Zeznania wiarygodne, konsekwentne i spójne. Świadek wskazał na zachowania określonych	

	uczestników zdarzenia, które zaobserwował, a także zachowanie i wygląd oskarżonego po zdarzeniu.		
11.	Zeznania miarodajne i zgodne z pozostałym materiałem w postaci protokołów oraz zeznaniami innych funkcjonariuszy policji.		
12.	Zeznania prawdziwe i szczere. Zeznania korespondują z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.		
13-20	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.		
21.	Opinia co do zasady wiarygodna choć mało konkretna i niepełna.		
22.	Opinia w pełni wartościowa, fachowa, pełna i jasna, a jej wnioski przekonywujące.		
23.	Opinia fachowa i wyjaśniająca kwestie pominięte i niewyjaśnione w opinii pisemnej.		
3.	1, 3	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności dokumentów.	
2.	Brak podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień.		

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.</p>	<p>2. zeznania I. P.</p>	<p>Zeznania świadka w dużej części niespójne i wewnętrznie sprzeczne oraz niezgodne z ustaleniami Sądu. Wbrew ustaleniom Sądu poczynionym m.in. na podstawie nagrania z monitoringu stacji diagnostycznej przy ul. (...) w P., wyjaśnień oskarżonego i zeznań wiarygodnego świadka P. K., I. P. zeznał podczas pierwszego przesłuchania, że podszedł do oskarżonego, a po zdarzeniu szedł za nim, choć nie ma wątpliwości, że podjechał do oskarżonego na rowerze i zajął mu drogę zatrzymując go, a po zdarzeniu biegł za uciekającym oskarżonym. Pokrzywdzony w pierwszych zeznaniach podał, że oskarżony nie trafił go gazem, natomiast przed Sądem twierdził wręcz przeciwnie, że oskarżony trafił go gazem, a nawet piekł go oczy. Zeznania te są niezgodne z zeznaniami pozostałych osób, które</p>	

zgodnie twierdziły, że pokrzywdzony nie miał żadnych śladów i nie mówił o jakichkolwiek dolegliwościach.

Pokrzywdzony przyznał zresztą przed Sądem, że miał założone okulary przeciwsłoneczne, o czym nie wspomniał podczas pierwszego przesłuchania, a co jest widoczne na nagraniu. Sąd dostrzegł też istotne rozbieżności pomiędzy zeznaniami pokrzywdzonego a wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami bezstronnego, naocznego świadka zdarzenia. I. P. wbrew ich twierdzeniom, jak i niezgodnie z nagraniem zaprzeczył, aby miał próbować zdjąć chustę z twarzy oskarżonego. Jako nieprawdziwe Sąd ocenił zeznania, w których pokrzywdzony podał, że oskarżony, gdy się oddalał, to podwinął koszulkę i pokazał, że ma kaburę z bronią. Przeczą temu nie tylko wyjaśnienia oskarżonego, ale i zeznania P. K., jak i dołączone do akt nagrania. Niewątpliwie pokrzywdzony zobaczył broń w chwili, gdy oskarżony sięgał po gaz, a po zdarzeniu oskarżony uciekał biegnąc i będąc skierowany tyłem do pokrzywdzonego. Nie polegają na prawdzie również te twierdzenia pokrzywdzonego, w których podał on, że wystraszył się po

		<p>zdarzeniu, a oskarżony oddalił się na znaczną odległość, tak, że I. P. miał stracić go z oczu. Na nagraniu jest zarejestrowany czas zdarzenia i widać, że bezpośrednio po użyciu gazu pokrzywdzony goni uciekającego przed nim oskarżonego. Zatem zeznania te są niewiarygodne i nielogiczne. Zresztą pokrzywdzony przyznał, że w ogóle miał wątpliwości czy widział broń, albo zakładał, że była to atrapa.</p>
3.zeznania D. P.	<p>Zeznania częściowo wewnętrznie niespójne. Świadek twierdził, że brat w czasie zdarzenia nie rozmawiał z oskarżonym, bo został psiknięty gazem, a następnie wskazał o co I. P. zapytał oskarżonego przed użyciem gazu. Zeznania te są ponadto sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego i zeznaniami P. K.. Świadek twierdził też na rozprawie, że brat mu mówił, że gaz go dosięgnął, bo miał zaczerwienione oczy i piekła go twarz. Jest to jednak sprzeczne z ustaleniami Sądu poczynionymi m.in. na podstawie zeznań wiarygodnych świadków, w tym funkcjonariuszy Policji którzy nie zaobserwowali u pokrzywdzonego jakichkolwiek śladów i dolegliwości. Zresztą sam pokrzywdzony będąc przesłuchiwanym</p>	

	<p>pierwszy raz, jeszcze w dniu zdarzenia wskazał wyraźnie, że oskarżony nie trafił go gazem i nie uskarżał się na jakiegokolwiek dolegliwości. Brak też widocznych śladów na wykonanej wówczas dokumentacji zdjęciowej.</p>	
7.zeznania G. P.	<p>Zeznania świadka częściowo niewiarygodne w zakresie, w jakim są niezgodne z ustaleniami Sądu. Świadek twierdził, że widział zdarzenie z samochodu z odległości około 50 metrów, jednak zrelacjonował je inaczej niż naoczny świadek zdarzenia, który znajdował się w odległości kilku metrów po drugiej stronie ulicy. Przede wszystkim świadek na obu etapach postępowania twierdził, że pokrzywdzony podszedł do oskarżonego mimo, że podjechał do niego na rowerze. Dalej zeznawał, że oskarżony nagle użył gazu sugerując, że bez powodu zaatakował jego bratanka i wreszcie twierdził, że sam zwracał się do oskarżonego, aby ten wyrzucił gaz, co nie zostało potwierdzone przez innych uczestników zdarzenia.</p>	
9. zeznania W. K.	<p>Sąd pominął zeznania, w których świadek podał, że oskarżony nie miał twarzy zasłoniętej chustą, co było sprzeczne z ustaleniami Sądu wynikającymi z wyjaśnień</p>	

	oskarżonego czy zeznań P. K.. Zresztą świadek ostatecznie przyznał, że nie jest tego pewny.	
Opinia sądowo – lekarska k. 291	Sąd pominął opinię wydaną na podstawie niepełnego materiału dowodowego, opinia była niejasna, a z treści jej wynikało, że biegły przyjął, że było kilka osób pokrzywdzonych na skutek użycia gazu, co całkowicie dyskwalifikowało wskazaną opinię i skutkowało dopuszczeniem dowodu z opinii uzupełniającej.	
2.	2. zeznania I. P.	Sąd dostrzegł szereg wewnętrznych sprzeczności w zeznaniach świadka, jak i rozbieżności z innymi dowodami. Świadek podobnie, jak pozostali pokrzywdzeni zmienił na rozprawie część swoich zeznań twierdząc, że podczas pierwszego przesłuchania był zestresowany. I tak początkowo wskazywał, że po tym jak usłyszał strzał D. P. rzucił się na oskarżonego motorem, wpadł na niego i był na nim, „tak jakby D. po tym strzale zeskakiwał z motoru i na niego wpadł”. Przed Sądem świadek twierdził natomiast, że w momencie strzału D. wywrócił się razem z oskarżonym i nie potrafił ani odnieść się do swoich wcześniejszych zeznań, ani logicznie

wytłumaczyć, co było powodem tego upadku. Po zmianie zeznań twierdził, że po upadku D. leżał obok oskarżonego, a nie na nim. W postępowaniu przygotowawczym zeznał, że psiknął oskarżonemu gazem w twarz, a przed Sądem starał się wycofać z tych zeznań mówiąc, że prawdopodobnie nie psiknął gazem, co jest sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego. Mimo, że z zeznań świadka wynika, że oskarżony bezpośrednio przed strzałem miał celować w jego stronę, a świadek patrzył wówczas na oskarżonego, to ostatecznie I. P. jedynie słyszał strzał, i jak podkreślał, nie widział zachowania oskarżonego w momencie oddawania strzału, tym samym świadek nie wskazał w jakim kierunku padł strzał. Znamienne jest to, że wszyscy pokrzywdzeni mówią o tym, że słyszeli strzał, a nie widzieli, w którym kierunku padł ten strzał, pomimo, że mieli w tym momencie obserwować oskarżonego. Zeznania te są nielogiczne. W zakresie momentu, w którym padł strzał, zachowania D. P. na motorze i dalszego zachowania pokrzywdzonych wobec oskarżonego na miejscu zdarzenia zachodzą poważne rozbieżności w ich twierdzeniach oraz z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym.

	<p>I. P., podobnie jak pozostali pokrzywdzeni zaprzeczał, aby obrażenia na ciele oskarżonego powstały na skutek działania pokrzywdzonych i twierdził, że obrażenia te mogły powstać w trakcie obezwładniania A. G. przez funkcjonariuszy policji. Zeznania te są całkowicie sprzeczne nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, ale i z miarodajnymi zeznaniami policjantów, którzy zgodnie podali, że oskarżony zachowywał się w ich obecności spokojnie i wykonywał ich polecenia. Tym samym zeznania, że policjanci mieli duży problem z obezwładnieniem oskarżonego, który miał się rzucać, należało ocenić negatywnie. Wskazane zeznania świadka i pozostałych pokrzywdzonych miały im, zdaniem Sądu, zapewnić uniknięcie ewentualnej odpowiedzialności karnej za pobicie oskarżonego czy ewentualne inne zachowania niezgodne z prawem.</p>	
<p>3.zeznania D. P.</p>	<p>Z podobnych przyczyn Sąd dość krytycznie ocenił zeznania D. P.. Świadek rozbieżnie opisywał swoje zachowanie w czasie zdarzenia na poszczególnych etapach postępowania, jego zeznania są też niespójne z zeznaniami pozostałych pokrzywdzonych, a także</p>	

z innymi wiarygodnymi dowodami, w tym wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek twierdził m.in., że wyrócił się na motorze ze strachu, a gdy wstał z trawy, to przy oskarżonym mieli już być jego brat z M. L. (1). Odmiennie sytuację opisywał I. P., który przynajmniej początkowo zeznał, że to D. P. rzucił się motorem na oskarżonego, wpadł na niego i był na nim, gdy pozostali podbiegli. Również M. L. (1) inaczej opisał zachowanie D. P. twierdząc w trakcie dochodzenia, że ten postawił motocykl na tylnym kole i wpadł na oskarżonego. Świadek dopytywany o te różne wersje przebiegu zdarzenia nie potrafił logicznie wytłumaczyć wskazywanych mu rozbieżności. Twierdził, że nie potrafił oskarżonego, po czym podał, że możliwe jest, że to motocykl pojechał, po wyróceniu się świadka, w kierunku oskarżonego i go potrafił. Świadek twierdził też wbrew ustaleniom poczynionym przez Sąd, że gaz nie był używany wobec oskarżonego. Zeznał, że w trakcie tego zdarzenia on i M. L. (1) poruszali się na motocyklach, a jego brat na rowerze, gdy tymczasem z zeznań wszystkich pozostałych osób wynika, że I. P. pozostawił rower przy ul. (...) jeszcze w trakcie

	<p>pierwszego zdarzenia i poruszał się pieszo. Jako nieprawdziwe i mające wprowadzić Sąd w błąd oceniono zeznania, w których świadek podał, że oskarżony nie chciał dać się skuć policjantom, jest to sprzeczne z ich zeznaniami i jak już wyżej wskazano twierdzenia te zmierzają do oddalenia od pokrzywdzonych odpowiedzialności za obrażenia ciała spowodowane u oskarżonego. Świadek podał wreszcie, że nie mył rąk przed pobraniem próbek (...), choć z protokołu pobrania śladów i zeznań technika kryminalistyki wynika, że w czasie czynności świadek przyznał, że umył ręce przed badaniem.</p>	
<p>4.zeznania M. L. (1)</p>	<p>Sąd dość krytycznie ocenił także zeznania trzeciego pokrzywdzonego. Również te zeznania w kwestiach istotnych są niespójne i niekonsekwentne.</p> <p>Świadek podczas pierwszego przesłuchania zeznał m.in., że usłyszał huk (strzał) i wtedy D. będąc jeszcze na motorze postawił motor na tylnym kole i wpadł w oskarżonego. Świadek zaprzeczył jednak takiemu przebiegowi zdarzenia przed Sądem naiwnie zasłaniając się stresem podczas pierwszego przesłuchania. Dokładna analiza zeznań pokrzywdzonych prowadzi</p>	

	<p>natomiast do wniosku, że starali się oni uzgodnić i przedstawić przed Sądem jedną, wspólną wersję wydarzeń. Świadek miał brać udział w obezwładnianiu oskarżonego, ale jednocześnie twierdził, że nie widział gazu w czasie tego zdarzenia, co nie zasługuje na wiarę. Pokrzywdzeni wskazali również różne odległości, z jakich miał do nich mierzyć z broni oskarżony, w granicach od 10 do 50 m.</p>	
7.zeznania G. P.	<p>Sąd oceniał z dużą ostrożnością zeznania świadka, dla którego pokrzywdzeni I. i D. P. są bratankami. Świadek zaprzeczał, aby aktywnie brał udział w pościgu za oskarżonym, a także aby widział pozostałe osoby, które goniły oskarżonego. Zeznania te pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, ale i zeznaniami I. P., który opisując przebieg zdarzenia wskazał, że G. P. i W. K. nie zdołali zatrzymać A. G.. Również W. K. twierdził, że G. P. zagradzał drogę oskarżonemu w czasie jego ucieczki.</p>	
9. zeznania W. K.	<p>Zeznania świadka częściowo zostały ocenione negatywnie. Świadek inaczej opisał swój udział w zdarzeniu niż to wynika z innych wiarygodnych dowodów.</p>	

Świadek miał rzekomo jechać w kierunku domu, gdy usłyszał strzał, choć sam przyznał, że widział, jak oskarżony skręcił w kierunku posesji L., a później był na miejscu, gdzie miał z kolei widzieć siedzącego oskarżonego i stojących koło niego pokrzywdzonych. Co więcej świadek na koniec przesłuchania przypomniał sobie, że nawet widział, jak oskarżony celował z broni do P., który jechał na rowerze. Zeznania te musiały wzbudzić wątpliwości Sądu. Podkreślić trzeba, że świadek nie był przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym i pierwszy raz złożył zeznania po upływie znacznego czasu od zdarzenia, co mogło mieć negatywny wpływ na ich treść. Z wyjaśnień oskarżonego i zeznań pozostałych świadków wynika, że świadek brał aktywny udział w pościgu za oskarżonym. Zdaniem Sądu, świadek nie ujawnił niektórych okoliczności zdarzenia, jak i celowo zniekształcił je. Inaczej opisał zachowanie uczestników zdarzenia po zatrzymaniu oskarżonego, twierdził też, że I. P. był na rowerze, gdy oskarżony miał do niego celować z broni, co nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym,

	w tym w zeznaniach pokrzywdzonych.		
Zeznania L. L. (2) k. 70v, 263	Świadek nie posiadała informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.		
Zeznania Z. R. k.83-86 (229v), 272v-273	Sąd negatywnie ocenił zeznania tego świadka i pominął je. Są one wewnętrznie sprzeczne. Świadek wskazał na problemy z pamięcią i stan nietrzeźwości w krytycznym czasie.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
x	3.5. Uniewinnienie	A. G.	I i II
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia I zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 160 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Zdaniem Sądu, zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala bowiem na przypisanie oskarżonemu winy i sprawstwa w zakresie zarzucanego mu czynu. Oskarżony miał narazić I. P. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez prysnięcie mu w			

twarz gazem
obezwładniającym. Z
uzyskanej przez Sąd
opinii sądowo – lekarskiej
jednoznacznie wynika,
że opisane zachowanie
oskarżonego nie narażało
pokrzywdzonego na
niebezpieczeństwo utraty
życia czy ciężkiego
uszczerbku na zdrowiu.
Co więcej, jak wynika
z poczynionych ustaleń,
pokrzywdzony w ogóle
nie odczuł działania gazu,
nie miał śladów i nie
uskarżał się na żadne
dolegliwości. W czasie
zdarzenia miał założone
okulary przeciwsłoneczne,
a bezpośrednio po
zdarzeniu podjął pościg
za oddalającym się
oskarżonym. Gaz używany
przez oskarżonego został
przez niego legalnie
nabyty w celu obrony
koniecznej. Środek ten
nie powoduje bowiem
trwałych obrażeń, a tym
bardziej śmierci, dlatego
nie może być mowy o
realizacji znamion z art.
160 § 1 k.k.

Na marginesie należy
dodać, że gaz używany
w trakcie opisywanych
zdarzeń, najpierw przez
oskarżonego, a następnie
przez pokrzywdzonego I.
P., i ujawniony w
trakcie oględzin miejsca
zdarzenia, nie został
zabezpieczony i zaliczony
w poczet dowodów
rzeczowych.

Nadto zarzucono
oskarżonemu również

w pkt I aktu oskarżenia, że pokazał I. P. ukrytą wcześniej pod koszulką broń palną, co pokrzywdzony odebrał jako groźbę pozbawiania życia, a samo zachowanie wzbudziło u pokrzywdzonego realną obawę, że groźba może zostać spełniona. Pokrzywdzony I. P. zeznał, że gdy oskarżony się oddalał to podwinął koszulkę i pokazał, że na pasie ma kaburę z bronią i szedł dalej. Pomijając już kwestię oceny wiarygodności tych zeznań pokrzywdzonego, co zostało opisane szczegółowo powyżej, należy podkreślić, że wbrew treści aktu oskarżenia, pokrzywdzony nie wskazał w swoich zeznaniach, aby opisane przez niego zachowanie oskarżonego „odebrał jako groźbę pozbawienia życia”. Pokrzywdzony na żadnym etapie postępowania nie twierdził, że A. G. groził mu w czasie tego zdarzenia. Ponadto I. P. nie złożył nawet wniosku o ściganie w tym zakresie. Owszem I. P. widział w czasie pierwszego zdarzenia broń, którą miał przy sobie A. G., ale po pierwsze oskarżony nie pokazywał jej wówczas celowo i nie było jego zamiarem groźenie pokrzywdzonemu, a po drugie I. P. nie obawiał się spełnienia rzekomej groźby, tzn. nie obawiał się, że oskarżony

pozbawi go życia. Przecież bezpośrednio po użyciu gazu oskarżony zaczął uciekać, a pokrzywdzony go gonił. Takie zachowanie jednoznacznie wskazuje na brak obawy spełnienia groźby po stronie pokrzywdzonego. Co więcej pokrzywdzony zeznał, że po pierwszym zdarzeniu pomyślał, że albo mu się wydawało, że oskarżony ma broń, albo, że to nie była prawdziwa broń (k. 223v).

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności należało oskarżonego uniewinnić od czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia.

Co do II zarzutu wskazano, że A. G. groził pozbawieniem życia I. P., D. P. i M. L. (1) poprzez pokazywanie broni palnej. Z ustaleń Sądu wynika, że w trakcie drugiego zdarzenia oskarżony wydobył z kabury broń palną, w czasie gdy był ścigany przez kilku mężczyzn i czuł się zagrożony i osaczony. Nie było zamiarem oskarżonego zagrożenie pokrzywdzonym, oskarżony oddalał się od pokrzywdzonych i chciał przed nimi uciec. Zachowanie pokrzywdzonych, jak i ich zeznania, w których wskazywali, że uważali, iż to nie jest prawdziwa broń, świadczą jednoznacznie o

tym, że nie obawiali się oni zachowania oskarżonego. Również późniejsze ich zachowanie opisane przez technika kryminalistyki J. D. świadczy, że obawy u pokrzywdzonych nie pojawiły się nawet po tym, jak już w trakcie czynności policyjnych było wiadomo, że oskarżony miał przy sobie broń palną. Funkcjonariusz policji zeznał bowiem, że pokrzywdzeni nie wykonywali jego poleceń, przez nich cała sytuacja była bardzo niepoważna, ich zachowanie było olewające do wszystkiego, oni w ogóle nie wyglądali na przestraszonych, wręcz ich to bawiło (k. 274). Broń w ręku oskarżonego nie zrobiła na pokrzywdzonych żadnego wrażenia, ścigali go, a następnie naruszyli jego nietykalność cielesną i spowodowali widoczne na dokumentacji zdjęciowej obrażenia ciała. Zresztą nawet autor aktu oskarżenia nie wskazał, aby groźba wzbudziła w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Pokrzywdzeni nie złożyli wniosku o ściganie.

Nadto zarzucono oskarżonemu, że naraził pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez celowanie

bezpośrednio w ich kierunku. Nie ustalono w toku postępowania, aby oskarżony celował bezpośrednio w kierunku pokrzywdzonych, oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do takiego zachowania, a zeznania świadków zostały ocenione w tym zakresie negatywnie, o czym była mowa wyżej. Wbrew opisowi zawartemu w akcie oskarżenia broń nie wystrzeliła w następstwie nieprawidłowego zabezpieczenia. Broń ta posiada bowiem potrójne zabezpieczenie, co wynika z wyjaśnień oskarżonego oraz uzyskanej przez Sąd opinii biegłego specjalisty wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań broni i amunicji. Nie udało się ustalić natomiast, który z uczestników zdarzenia użył broni. Na pewno nie pozwala na poczynienie takich ustaleń opinia z przeprowadzonych badań chemicznych z dnia 17 sierpnia 2020 r. Wszelkie wątpliwości w tym zakresie rozwiali na rozprawie autorzy przeprowadzonych badań i opinii – biegli W. D. i Ł. M.. Niewielka ilość charakterystycznych i zgodnych cząstek pozostałości po wystrzale z broni palnej na dłoniach A. G. nie świadczy o tym, że on oddał strzał, wystarczy, że miał kontakt z chmurą gazów prochowych w

momencie strzału, albo wcześniej miał kontakt z przedmiotami, na których znajdowały się pozostałości po wystrzale z broni palnej. Poza tym jak ustalono w toku postępowania wszyscy pokrzywdzeni przed pobraniem z ich dłoni śladów (...) umyli dłonie. Zaś umycie dłoni jest wystarczające, aby zatrzeć ślady takiego użycia broni, jak w omawianej sprawie. Poza tym ślady (...) były nieprawidłowo zbierane przez technika kryminalistyki, co wyjaśnili szczegółowo biegli w opinii ustnej. Pokrzywdzeni twierdzą, że ślady takie były od nich zbierane dwukrotnie w dniu zdarzenia, ale nie wynika to z protokołów zabezpieczenia śladów (...) i notatek służbowych z zabezpieczenia śladów (...) nadesłanych na żądanie Sądu w toku postępowania sądowego, gdyż nie były one dołączone do akt postępowania.

Ponieważ nie ustalono, aby oskarżony celował bezpośrednio do pokrzywdzonych i aby, to on oddał strzał, więc nie można było przypisać mu sprawstwa z art. 160 k.k.

Wszelkie niedające się usunąć wątpliwości należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego i orzec o jego uniewinnieniu.

<p>W ocenie Sądu błędy, jakich dopuszczono się na etapie postępowania przygotowawczego, poczynając od nieprofesjonalnego przeprowadzenia niektórych czynności procesowych do braku przeprowadzenia niezbędnych dowodów, jak przesłuchania naocznego świadka zdarzenia, który był od początku wskazywany przez innych świadków, czy braku uzyskania niezbędnych opinii biegłych specjalistów skutkowały wniesieniem aktu oskarżenia przeciwko A. G..</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>III</p>		<p>Zwrócono A. G. opisane w wyroku dowody rzeczowe, albowiem stały się one</p>

		zbędne dla dalszego postępowania.
7.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	Sąd zgodnie z art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.	
6. 1Podpis		
(...) sierpnia 2022 r.		